

Sygn. akt II Ka 25/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Wojciechowski

Sędziowie: SSO Marta Krajewska - Drozd

SSO Mariusz Sztorc /spr./

Protokolant: protokolant Anna Matuszkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Marioli Zarzyki-Rzucidło

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 marca 2015 r.

sprawy **A. B.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 224 § 2 kk i inne

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Leżajsku

z dnia 24 listopada 2014 r., sygnatura akt VII K 321/14

I. **zmienia** wyrok w zaskarżonej części w odniesieniu do oskarżonego A. B. w ten sposób, że na podstawie art. 73 § 2 kk **oddaje** oskarżonego A. B. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok **utrzymuje w mocy**,

III. **zwalnia** oskarżonego A. B. od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 25/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Łańcucie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Leżajsku wyrokiem z dnia 24 listopada 2014 r., sygn. akt VII K 321/14 uznał oskarżonego **A. B.** za winnego tego, że:

I. w dniu 30 czerwca 2014 r. w S. powiatu (...) stosował przemoc polegającą na szarpaniu za ręce i kopaniu po nogach funkcjonariuszy policji sierżanta sztabowego W. O. i starszego posterunkowego W. G. w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymania osoby, czym naruszył nietykalność cielesną w/w funkcjonariuszy publicznych w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, tj. przestępstwa określonego w art. 224 § 2 kk i art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 224 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

II. w dniu 30 czerwca 2014 r. w S. powiatu (...) znieważył funkcjonariuszy policji sierżanta sztabowego W. O. i starszego posterunkowego W. G. podczas i w związku z pełnieniem przez w/w funkcjonariuszy publicznych obowiązków służbowych, tj. przestępstwa określonego w art. 226 § 1 kk i za to na podstawie art. 226 § 1 kk skazał go na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego A. B. kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną orzekł karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wobec oskarżonego A. B. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 3 lat.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego A. B. obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych funkcjonariuszy policji W. O. i W. G. kwot po 500 złotych.

Tym samym wyrokiem Sąd Rejonowy w Łańcucie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Leżajsku uznał oskarżonego **P. M.** za winnego tego, że:

III. w dniu 30 czerwca 2014 r. w S. powiatu (...) znieważył funkcjonariuszy policji W. G. i W. O. podczas i w związku z pełnieniem przez w/w obowiązków służbowych, tj. przestępstwa określonego w art. 226 § 1 kk i za to na podstawie art. 226 § 1 kk i art. 35 § 1 kk skazał go na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

IV. w dniu 30 czerwca 2014 r. w S. powiatu (...) poprzez szczucie psem stosował groźbę bezprawną uszkodzenia ciała wobec funkcjonariuszy policji W. G. i W. O. w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymania, tj. przestępstwa określonego w art. 224 § 2 kk i za to na podstawie art. 224 § 2 kk przy zastosowaniu dyspozycji art. 58 § 3 kk i art. 35 § 1 kk skazał go na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 3 kk orzeczone wobec oskarżonego P. M. kary jednostkowe ograniczenia wolności połączył i jako karę łączną orzekł karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu P. M. na poczet orzeczonej kary łącznej 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 lipca 2014 r. do dnia 24 lipca 2014 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

Nadto, na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd I instancji zasądził od oskarżonych A. B. i P. M. kwoty po 100 złotych na rzecz Skarbu Państwa tytułem częściowych kosztów sądowych.

Powyższy wyrok w odniesieniu do oskarżonego A. B. w części dotyczącej orzeczenia o karze zaskarżył prokurator, zarzucając obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 343 § 7 kpk w zw. z art. 335 kpk poprzez pominięcie w wydanym wyroku orzeczenia środka probacyjnego w postaci oddania pod dozór kuratora sądowego, podczas gdy wydanie wyroku skazującego w związku z dołączeniem do aktu oskarżenia wniosku w trybie art. 335 kpk, zawierającego uzgodnienie tego środka, obligowało Sąd bądź do wydania wyroku zgodnego z wnioskiem, bądź rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych.

Wniósł o zmianę wyroku w odniesieniu do oskarżonego A. B. w zaskarżonej części poprzez oddanie tego oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, przy jednoczesnym pozostawieniu w mocy pozostałych rozstrzygnięć co do kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Ze względu na to, że apelacja została złożona w części dotyczącej orzeczenia o karze zbędne stało się rozważanie kwestii winy oskarżonego. Dla porządku jednak stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy ujawniony w trakcie rozprawy głównej materiał dowodowy poddał wnikliwej ocenie. Ponieważ Sąd Rejonowy wskazał na przyczynę, dla której pozytywnie ocenił dowody, na podstawie których dokonał ustaleń faktycznych, jak i wskazał powody, dla których odmówił wiary dowodom przeciwnym, nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych.

Zgodzić należy się ze stanowiskiem apelującego, że sąd jest związany treścią wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk w tym sensie, że potrzeba dokonania jakiegokolwiek zmiany jego treści musi powodować rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych (por. wyrok SN z 3.08.2000r. – WKN 16/00, OSNKW 2000, nr 11-12, poz. 101). Sąd nie jest władny skazać oskarżonego na posiedzeniu na innych warunkach niż określone we wniosku. Jednakże Sąd może uznać, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku (nie występują przesłanki do skazania bez przeprowadzenia rozprawy, uzgodnione warunki skazania nie mogą być zaakceptowane, oskarżony nie spełnił dodatkowych warunków określonych przez sąd, o których mowa w art. 343 § 3 kpk) i skierować sprawę na podstawie art. 343 § 7 kpk na rozprawę.

W okolicznościach sprawy nie budzi wątpliwości, że Sąd I instancji nie zamieścił wnioskowanego przez prokuratora rozstrzygnięcia o oddaniu oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Sąd Rejonowy dostrzegł ten błąd i w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdził, że tę część wniosku przez nieuwagę przeoczył i dlatego nie wydał rozstrzygnięcia w tym zakresie (k. 202). Wynika stąd, że Sąd I instancji uznał, że zachodzą pełne podstawy do uwzględnienia wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 kpk i wniosek ten w całej rozciągłości zamierzał uwzględnić, a przyczyną pominięcia jednego z elementów wniosku w wyrokowaniu była nieuwaga. Dlatego też pomimo zaistnienia tego uchybienia stwierdzić trzeba, że nie zachodziły podstawy do rozpoznawania sprawy przez Sąd Rejonowy na zasadach ogólnych. Sytuacja ta powoduje, że wyrok Sądu I instancji może być korygowany przez Sąd Okręgowy w zakresie, który w ramach orzeczenia reformatoryjnego spowoduje uwzględnienie w całości wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 kpk. Kierując się zatem tym zapatrywaniem, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i oddał skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Jednocześnie jako podstawa dozoru kuratora został wskazany art. 73 § 2 kk, gdyż oskarżony jest sprawcą młodocianym i oddanie go pod dozór było obligatoryjne.

Z uwagi na to, że zmiana wyroku nastąpiła w wyniku korekty błędu powstałego w postępowaniu, a oskarżony tego nie wywołał, Sąd Okręgowy mając na względzie zasady słuszności zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze na rzecz Skarbu Państwa.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku na podstawie art. 437 § 2 kpk, art. 444 kpk, 449 kpk, 456 kpk.